

SLOVENSKI NAROD.

Ishaja vsak dan sveder, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računano se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od štiristopenjske pete vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolijo frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Telefon št. 34.

Kriza v Srbiji.

Razkralj Milan se je vrnil v Srbijo. Vrnil se je, dasi je opetovano obljubil, da ga ne bo nikdar več, dasi je bil plačan za to, da je zapustil svojo domovino in dasi je s svojim podpisom in s častno besedo satrdil, da se bo zvesto držal dane obljube.

Komaj je bil Milan stopil na srbska tla, podalo je Simićev ministerstvo ostavko in z napeto pozornostjo gleda sedaj ves svet, kaj se zgodi tam doli v Šumadiji.

Dunajski in peštanski listi prinašajo o uzrokih ministerske krize precej soglasna poročila. Pravi namreč, da je izrok Simićevi demisiji v prvi vrsti osebno nasprotstvo mej Milanom in Simićem, katero je nastalo vled tega, ker se je Simić trudil, doseči zvezo mej kraljem Aleksandrom in črnogorsko princesinjo Ksenijo, ter je v ta namen peljal kralja na Cetinje, v drugi vrsti pa to, da Simić v vnanjopolitičnih akcijah ni imel sreče.

Resnično je jedno in drugo le deloma. Ta poročila pišejo peštanski in dunajski listi po informacijah, katera dobivajo iz Milanovih krogov in s namenom, da prikrijejo prave vzroke krize ter nagibe Milanovemu povratku v Srbijo.

Istina je, da sta se Milan in Simić, nekdanja dobra prijatelja, po Aleksandrovi potovanji na Cetinje v nekem dunajskem hotelu močno sprla, toda potovanje na Cetinje je bil le posredni vzrok rasporu. Aleksander je bil primoran, vrniti knezu Nikoli obisk, kateri mu je bil ta naredil, in Milan temu ni ugovarjal niti projektirani zvezi kralja Aleksandra s princesinjo Ksenijo, sprl se je s Simićem, ker se ta zveza ni posrečila, ker je rival Obrenovićev zvezo odklonil, vedoč, da dinastija Obrenovićev nima bodočnosti in nadejajoč se, da jej slede Karagjorgjevići.

Faktični uzrok Simićevi demisiji je nesoglasje mej njim in kraljem glede nove ustave. Kralj je bil obljubil, da izda dogovorno s skupščino novo ustavo. Skupščina, v kateri imajo radikalci ogromno večino, je ustavo opetovano reklamirala in Simić jo je tudi izdelal, a po navodilih in željah razkralja Milana, ne po željah radikalne stranke, katero smatra Milan za nasprotnico Obrenovićev in s katero se ne more in tudi ne bo sprijaznil.

Milan je prišel zdaj sam v Beligrad, da uredi ustavno vprašanje v svojem smislu, v smislu svojih osebnih interesov, in Simić je podal ostavko, ker se je Milan vrnil v domovino, dasi se je tej pravici odpovedal, in ker ni hotel biti crožje v rokah človeka, katerega smatra za svojega osebnega sovražnika.

Simićevo ministerstvo ni bilo radikalno, kakor poročajo dunajski in peštanski listi, bilo je nekako polradikalno, a radikalci so je podpirali. Zdaj so radikalci spoznali, da Milan noče ugoditi njih zahtevam glede ustave, da jim hoče vzeti vso oblast iz rok, zato so zapustili Simića in se pripravili za boj proti Milanu.

Radikalna stranka ima za seboj ogromno večino naroda, in radi tega ni dvoma, da bode boj ljut in brezobziren. Staro sovrašтво mej Milanom in radikalci je zopet vzplamtelo, in kdo ve, kaj se zgodi!

Novo ministerstvo, katero pride po Simiću na krmilo, sestavljeno bode gotovo iz Milanovih prijateljev. Naprednjaki nimajo upanja, da jih Milan osreči s svojim prijateljstvom, dasi so mu bili nekdanj najgromčnejši pristaši. Raspor mej Milanom in naprednjaki je nepremostljiv. Milan ne pozabi nikdar, da ga je bivši vodja naprednjakov, Garašanin, javno dolžil umora in raznih nečestnih dejanj, a tudi če se ne upošteva osebni moment, se Milan že iz političnih nagibov ne more približati naprednjakom. Milan je vedno gledal, da si je ohranil naklonjenost dunajskih krogov, naprednjake pa je njih navdušenje za Avstrijo že davno minilo, kakor kaže v pariškem „Figaro“ obelodanjeni intervju s zadnjim naprednjakim ministerskim predsednikom, Stojancom Novakovičem, kateri je v dotičnem pogovoru očrtal meje bodoče velike Srbije in se o naši monarhiji izrekel tako, da je bil urednik nekega zadržkega srbskega lista radi ponatisa njegovih izjav takoj aretovan, češ, da je zakrivil veleizdajstvo.

Jedina stranka, na katero se bo mogel Milan opreti, je takozvana liberalna stranka. Liberalni régime za časa Ribarca in Avakumovića je še vsakomu v spominu. Srbske vlade sicer niso bile nikdar izbirčne v svojih sredstvih, toda tako, kakor liberalna stranka, ni nobena gospodarila. Ribarac, Avakumović e tutti quanti so vladali Srbiji, kakor vla-

dajo hajduki in ko je njih sistem končno bankrotoval, ko so bila njih zlodejstva pred sodiščem razkrita, se je škandalizovala vsa Evropa. Ribarac bi bil morda prišel na večala, da ga ni rešil kralj.

In na te elemente se hoče opirati Milan, se mora opirati, ker drugod nima zaslome. Kako bodo ti ljudje paševali, si je lahko misliti, saj jih vse sovraži in prezira, saj ga ni človeka v Srbiji, kateri bi teh mož ne zaničeval; lahko pa si je tudi misliti, kati boji se vnamejo mej Milanom in njegovimi pristaši in mej narodom.

Srbija propada od dne do dne. Financijalno je uničena, gospodarstvo hira, uprava je do cela korumpirana, državno krmilo pa je v rokah Milana in njegovih prijateljev. Ali se je čuditi, če avstrijski zaupniki dunajski vladi poročajo, da Srbi v kraljevini že zavidajo Bošnjake za njih usodo, in da komaj čakajo trenutka, ko naredi vednim krizam v Srbiji konec — Avstrija?

Državni zbor.

Na Dunaju, 21. oktobra.

Občno mnenje je, da državnozborna komedija ne bode dolgo trajala. Obstrukcija onemogočuje vsako delo, in že sedaj je le še malo ljudi, kateri verjamejo, da se dožene provizorna nagodba pravočasno. Da bode večina zanjo glasovala, o tem ne dvomi nihče, in groženj nekaterih članov večine, da se to ne zgodi, ako vlada ne ugodí njih postulat — ako namreč naučnega poročila ne izroči kakemu nemškemu klerikalcu — ne smatra nihče za resne.

Jako upliven mož, kateri je dobro poučen o Badenijevih namenih, je te dni v prijateljskem krogu poseel, da hoče Badeni pač poskusiti parlamentarnim putem dognati nagodbeni provizorij, a če se mu ne posreči, da potem ne odstopi, kakor upajo in želé klerikalci, ampak da razpusti zbornico. Po sodbi dotičnega moža je Badenijeva pozicija tako utrjena, da ga nihče ne more strmoglaviti, najmanj pa klerikalci vseh vrst.

V današnji seji je opozicija zopet začela zavladevati razpravo z glasovanjem po imenih. Predlagala je tako glasovanje o vsaki malenkosti, o vsaki predloženih peticij. Te peticije fabricirajo nemški poslanci kar sproti. Dr. Stranasky je pri neki,

LISTEK.

Šah - mat.

(Novela. — Spisal Iv. N. Vrtnik.)

II.

(Dalje.)

Ob oknu, skoro popolnoma skrit za težko plišasto zaveso, je slonel nadporočnik Randelj. Njegov obraz je izražal tiho, hudo bolelost. Ko je začul mile glase: „Oj tja, oj tja, v ta krasni raj s teboj želim si zdaj,“ tedaj je šel iz sobane.

Tudi Ani, katera ga je opazovala, je postalo tesno pri srci. Nekako divje hrepenenje se je je polastilo. V salonu se jej je zdelo zaduhlo, tesno; odšla je neopazena na vrt. Hodila je po najskritejših potih sem in tja, ne mene se za roso, katera je močila nje fine čevljičke ter vlečko njenega krila. Slednjič se je ustavila pod drevesom. Bila je zelo razburjena.

„Strašno, neznosno so te vezi, vsak dan strašnejše,“ je zdihovala tiho.

Zamislila se je. „Zakaj me prav ta tako zanimali; zakaj ima baš on toliko moč črez me? Zakaj tako hrepenim po njem?“ se je vpraševala v strahu. Togotno je butnila z nogo ob tla ter stiskala robc

v pest. „Zakaj mi vedno misli uhajajo k njemu, katerega vender ne smem ljubiti. Saj sem žena! Randelj torej ne bo nikdar nikdar moj. Nobene rešitve ni! Hrastarjeva sem in le njega smrt bi me mogla rešiti. Da, njegova smrt.“ — Za trenutek se jej je urinila res želja, da bi umrl Hrastar, a takoj se je zopet prestrašena zgrazala nad seboj.

„Tako globoko sem torej že padla! Tako nevesmiljena sem, da želim smrti onemu, kateri me ljubi, kateri je moj dobrotnik, ki me je nevede rešil najhujše javne sramote, ki me je pred filistri otel priimka: vlačuga, — njemu, kateremu sem sklenila biti dobra žena!“

Naslonila se je na drevo; solze obupa so jej porosile lice. Za nekaj časa pa se je spomnila, da zahtevajo nje dolžnosti, da je pri svojih gostih. Napotila se je v gorenje prostore. V svojem hudoarju si je umila obraz ter stopila potem v dvorano. Videla je, da mej splošno zabavo ni nihče opazil njene odsotnosti. Izpogovorila je z nekaterimi svojih gostov par prijaznih besed ter se iznova odstranila v svojo sobo. Ko je vstopila, se je dvignila iz fotelja možka postava. Prestrašena je hotela zakričati, a v istem momentu je izpoznala pri luninem svitu — Randlja.

„Oprostite, milostljiva! Menda sem zašel na prepovedan prostor. Hotel sem biti sam, gnalo me je proč iz družbe, a slutil nisem, da dojde kdo semkaj.“

„Slutili niste, da sem morda i jaz samoteljna?“ ga je vprašala Ana trpko.

„Pač, pač, tudi vi,“ je odgovoril Randlj zamisljeno; „a v kljub temu me morate poslušati danes — takoj. Hotel sem molčati in nadalje, a tu ste, in jaz se ne morem zatajevati več.“

Ana je sedla na pol onesveščena v fotelj, poleg nje je stal Randlj. Iz njegovih ust pa so kar vrele besede. Pravil je o svoji tih, strastni ljubezni, ter bridko obžaloval, da je prišel prepozno v G., ko je bila Ana že poročena.

„Kako srečna bi bila, a sedaj je prepozno, prepozno,“ je zdihoval nadporočnik. „Nesrečna sva oba!“

„Da, prepozno,“ je ponavljala Ana ter nevede prišla Randlja za roko. Tedaj pa je bilo po njem. V hipu je pozabil, da stoji poleg njega žena drugega, pozabil je na vse dane si obljube, na vse prisege; burna čustva so ga premagala, prišel je Ano k sebi ter jo žarko poljubljaj . . .

* * *

po poslancu Hegerju predloženi peticiji opozoril, da na njej sploh nobenega podpisa ni. Podpredsednik Abrahamowicz ni vsled tega pripustil, da bi se glasovalo o predlogu, naj se ta peticija natisne v stenografskem zapisniku, kar je dalo opoziciji povod, da je začela močno razgrajati.

Glasovanje po imenih je trajalo od 11. ure do 1/3 ure, a opozicija je sama odnehala in to vsled kompromisa, kateri se je sklenil med njo in večino. Kompromis določa, da bode opozicija danes in jutri opustila kolikor možno obstruiranje, zato pa da se mora današnja seja zaključiti ob 5 uri, jutrišnja pa ob 7. uri zvečer, konca debate pa da ne sme predlagati, dokler niso govorili štirje govorniki opozicije.

Večina je torej obstrukcioniste prosila pardona in obstrukcionisti so jej ga dovolili. O, ta večina je že daleč prišla!

Vsled kompromisa je bilo možno začeti razpravo o nujnem predlogu Irotovem in Schöckerjevem, naj se obtoži ministerstvo radi dogodb v Hebu. Govoril je samo znani prismojeni pristaš Schöckerjev, Türk, potem pa se je razprava pretrgala.

Prihodnja seja bo jutri.

V Ljubljani, 22. oktobra.

Parlament. „Wiener Allg. Ztg.“ poroča, da sta sklenili vlada in obstrukcijska levica za včerajšnjo in današnjo sejo kompromis. Vsled tega se je obstrukcija zavezala, da tekom teh dveh dni ne bo stavila toliko predlogov za imensko glasovanje, ter da se zato seja zaključi do 7. ure. Večina pa se je zavezala, da ne zaključi prej debate, predno ne govoré 4 govorniki leve. Isto nam poroča tudi državnozborski dopisnik.

Klerikalni Čehi in Dipaulijev jezikovni predlog. Grof Adalbert Schönborn je govoril na zborovanju češke katoliške narodne stranke o položaju. Govornik je mnenja, da mora deželni, ne državni zbor rešiti jezikovno vprašanje. Jezikovne naredbe se mu zdé pravične, dasi je napravila vlada pri tem nekaj napak. Vendar ostane dejstvo, da se je v mnogih strokah na Češkem in Moravskem napravil z naredbami korak naprej. Predlog Dipaulija je imenoval grof Schönborn taktično napako v formalnem in časovnem oziru. Znano je, da je stališče katoliške narodne stranke težavno in kako jo napadajo. A vendar je napravil Dipauli veliko napako, katere niti njegov govor v Lincu ni dosti popravil. Govornik je Dipaulijev predlog ostro napadal ter se sploh ustavljal ureditvi jezikovnega vprašanja potom državnega zbora. Češka katoliška narodna stranka je potem sprejela resolucijo, s katero obsoja obstrukcijo, zahteva izvršitev narodne enakopravnosti, odgojo mladine na krščansko etični podlagi ter se poteza za češke državnepravne zahteve, da dobi krona sv. Vavčava zopet staro moč in slavo. Češki klerikalci so torej, sedeči po govoru Schönborna, povsem složni s politiko Mladočehov glede naredb, glede Dipaulijevega predloga ter glede državnopravnega programa.

P. Stojalowski je pisal posl. Daszyaskemu početkom tekočega leta sledeče, v poslednji številki češkega socijalističnega časopisa „Pravo Ludu“ objavljeno pismo: Ljubi gospod in tovariši! Svoje iste „Wieniec“ in „Pazóka“ s tiskarno v Čači

vred izročam socijalnodemokratski stranki z jednim pogojem, da se v njih tako piše, kakor ste pisali Vi v članku „O veri“ in kakor so urejene prve tri številke Vašega „Pravo Ludu“. Le evangelij me loči socijalnodemokratske stranke kajti skupnost zemlje in produktivnih sredstev zahtevam tudi jaz, in z Vašim člankom „O veri“ se strinjam popolnoma. Vzemite vse in porabite je v korist narodu! Jeli postanem član stranke, ne vem, toda socijalni demokrat sem! — Ako je to pismo, katero posnemamo „Politiki“, avtentično, smo v sodbi o p. Stojalowskim, ki je bil minoli mesec ves skesan v Rmu, na čistem.

Homatije v Srbiji, ki provzročijo v kraljestvu iznova velik nered in novih krivic, ima na vesti stari sebičnej in koristolovec, živa nesreča Srbije, razkralj Milan. Ta človek smatra kraljestvo svojega mladoletnega sina za svojo molzao kravo, pri kateri se mora kolikor možno najbolj okoristiti, predno pride — bankrot. Milijon za milijonom izsesa Milan državnim blagajnicam, ki ne morejo za doščati niti najnujnejšim deželnim potrebam. V mnogih garnizijah ne dobi moštvo, ne dobé častniki po več mesecev nikake plače. Meso, zelenjavo, drva... skratka vse jemlje garnizija na račun, da se mogó preživeti. Često pa nočejo niti mesarji, niti branjevci dajati več blage, ker ga jim nihče ne plača. V najhujših stiskah pa so častniki v pokrajinskih mestecih. Plače ne dobé, kredit izgubé, kako naj torej živé? Posojajo jim denarja in dražega vojaki prostaki, sinovi bogatih kmetov! Da vsled tega ni mej srbskimi vojski nobene discipline, je umevno. Častništvo je zadolženo pri moštvu, podčastništvo pa igra ulogo posredovalca-mešetarja. Ako pa hoče biti častnik z nerednim moštvom strog, zabrusi se mu javno v obraz: Vrne nam svoj dolg! Te prežlostae razmere se z ministerskimi izpisenami še pohnjšajo. Vsako novo ministerstvo spodi iz služb staro uradništvo, ki postane potem središče opozicije. Ker se to ponavlja redno, iskorišča vsakokratno uradništvo svoje službe na najumazanejši način. Vsek skuša čim najbolj in čim najhitreje okoristiti se, zakaj že v par mesecih se izpremeni ministerstvo in — človek mora iti s trebuhom za kruhom. Mej srbskim uradništvom vlada torej največja nemoralnost, stroške pa more plačevati uboga dežela. Kakor poročajo sedaj listi, upiral se je Milan že spočetka Simiću, oziroma njegovemu radikalnemu ministertvu. Hotel je imeti nekako koalicijsko ministerstvo. Ko se je trudil Simić, da bi oživotvoril balkansko zvezo, se je nasprotstvo mej Milanom in ministerstvom še poslabšalo. Zlasti pa se je Simić zameril, ker ni mogel doseči, da bi se kralj Aleksander zaročil s Ksenijo črnogorsko. Milan je sedaj sovražnik Črne gore, in ves divji, ker je šel njegov sin zaman v posete na Cetinje. Pri „Sacherju“ na Dunaju je Milan pri nekem disanju vprico vseh napadov Simića radi tega. Simić poštea Slovan, je bil toli žaljen, da je vstal od mize, vzel klobuk ter šel. Milan je tudi še vedno velik nasprotnik Bolgarije. Ne more menda pozabiti batin, katere je dobil pri Slivnici. Zato je izjalovil tesnejšo zvezo Srbije z Bolgarijo, kakoršna je pripravljaval Simić. Z izpremembo ministerstva se sedaj izpremeni radikalno notranja in zunanja politika, vsekakor le na škodo dežele. Radikalni stranki pripadajoči uradniki bodo

seveda vsi odpuščeni ter nadomeščeni s liberalnimi. No, novo ministerstvo se ne bo moglo dolgo vzdržati, ker imajo odstopajoči radikali večino tudi mej narodom.

Dopisi.

Iz Novega mesta, 19. oktobra. Dobri cenilci cenijo množico svinj, ki so se na današnji, „Lukočev“ semenj v Novem mestu priguale, na 4000. Veliko je bilo goveje in to lepe goveje živine na ta semenj pripeljane in tudi veliko konj, dasi so še novi konjski sejmi. Zljaj je čas trgovine s prešidci. Volov, če niso debeli, zdaj ljudje ne kupujejo, konj tudi ne, ker delo miruje, kupcev za svinje ni nič bilo. O, če bi gotovi krogi vedeli, koliko škoda je že in koliko jo dela ta nesrečna zaprtija! Ljudje še dolenjskih svinj ne pridejo kupovat, ker mislijo, da je vse okuženo. Čez Dalmacijo so si napravili trgovci pot za hrvatske svinje, Dolenjec pa stradal. Raz zeleni mize se pač lahko študira ta zaprtija, ali ljudstvu gre za nohte. Vprašajte železnico našo, zakaj bo imela letos izgubo, vprašajte naše usnarje, zakaj nič ne spadajo usnja in vprašajte vse trgovstvo, obrt, zakaj se tako klaverno drži in pokazali vam bodo vsi ti navadno živali, ki se zove svinče! In to vam bo reklo: jaz po večjem dam Dolenjcu in Hrvatu denar za davke in za druge denarne potrebe, bolezní pa imam, kakor oni, ki me redijo in tudi oni, ki me zapirajo, pa povedalo vam bodo tudi, da zaradi nalezljivih človeških bolezní, kakor tuberkuloze itd., še niso vse Kranjske ali Hrvatske dali pod ključ. Bolezní so bile in bodo, zaprtije pa vender večno ne morejo trpeti!

Z Dunaja, 20. oktobra. Ruska snanost ima ne le v slovanski, temveč tudi svetovni kulturi jedno iz prvih mest. Znanje ruskega jezika javlja se torej najboljšim sredstvom za pridobivanje višega naobrazovanja, in ako pripoznavajo potrebo ruskega jezika Francozi, Nemci, Angleži in drugi kulturni narodi, predstavlja se za Slované in za vsakega izmej slovanskih narodov posebe naučenje ruskega jezika naravnost neobhodnim. Kot jezik s bogato literaturo najštevilnejšega in najsielnejšega iz slovanskih narodov ima ruski jezik za seboj svojstva, da postane obči jezik vzajemnega razumevanja Slovanov mej seboj in mogočen sunec njih duševnega zjedinenja. Seznanje s proizvodi ruskega duha more le blagodejno karati se na domačih literaturah pojedinih slovanskih narodov. V ruski misli, idóci s slovanskega Votoka, se vsekakor prerodi starajoči se zapad. No, izučenje ruskega jezika ni treba želeti le s idejalnega stališča, ne le radi tega, da bi se naslajali s prekrasnimi ruskim govorom, s deli ruskih genijev ter oduševljali se s vzletom ruske misli, temveč radi tega, ker se kaže kot potreba praktičnega življenja. Z rasenjem političke mogočnosti ruskega naroda stopa ruska trgovina in ruska obrt v horbo z drugimi narodi ter podreja svojem uplivu in gospodarstvu najbliže pa najoddaljenejši dežele zemeljskega površja. Jezik, katerega etnografska last se razprostira od Visloka do Urala in Kavkaza, katerega gospodstvo seza do Vladivostoka — ta jezik ima visok kulturni pomen sedaj in v bodočem. Glede na to občo važnost ruskega jezika osnoval se je na Dunaju odbor, s ciljem, vatvariti „Kružok ljubiteljev ruskega jezika v Věně“. — Obei odbor se snide 19. oktobra u. št. v restavraciji Richterjevi III. Rennweg 1 ob 8. uri zvečer. Prvi literaturni-muzikalni večer krožka bude 24. oktobra u. št. v dvorani „Res-source“ I. Reichardtstrasse 3.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 22. oktobra.

— (Uradni list) izbaja sicer še vedno s cesarskim orlom na čelu, a ni več samo uradni list

Neprijetnega jesenskega dne je sedela poštna opraviteljica Tončka v svoji sobi ter zrla srpo v listič.

Velecenjena gospica!

Izvestno ste tudi Vi izpoznala, da je bilo ljubavno razmerje mej nama le otročarija, katero naj odplave Lethe čim prej!

Z odličnim spoštovanjem udani

Ivan Kunčič.

Te vrstice so jo zelo užalostile.

Že dva meseca sta minila, odkar jo je ostavil lajtnant Müller, a niti besedice ni čula o njem. Müller se je torej le šalil z njo! In zdaj še ta? Jedinca tlažba ji je, da se tudi Márici ni godilo boljše. Tudi njo je Kotnik opeharil, in gigerlski Švigič je noče niti poznati več...

Prav v istem času pa je slonel v malem salonu poleg Anine spalnice blede nadporočnik Randlj, poleg njega je sedela bolehná Ana. — Hrastarja ni bilo doma; odpotoval je na Hrvatsko. — Govorila sta malo. Oba sta bila zamišljena, oba otožna, saj se jima je bilo ločiti. Randlj je moral odpotovati s svojim polkom na Koroško.

„Kdaj se zopet vidiva, Viktor?“ je vprašala Ana.

„Kdo ve, Ana!“

Ja zopet sta sedela nemo drug poleg drugega. Slednjič je vstal nadporočnik, ogrnil svoj plašč, objel in poljubil še jedenkrat Ano ter solznih očij ter urnih korakov ostavil sobo.

Ana pa se je skoro nezavestna zgrudila na naslanjač. Že nekaj tednov je bolehala in ločitev jo je potrla do cela. Ko se je nekoliko umirila, je legla v postelj. A spanec jej ni hotel zatieniti trudnih očij.

„Zakaj je moral od mene, ko ga vender ljubim, kakor sem ljubila nekdanj samo — onega! — Kako mi bo živeti brez njega poleg moža, katerega mrzim, katerega vnovič tako grdo varam... Oj, da bi ga ne bilo nikdar več nazaj!“

Na vshodu se je jelo svetliti, ko je začula Ana večjaško trobenje. Brzo je skočila pokonci iz postlje.

„Sedaj odhajajo; sedaj odhaja — on!“ V naglici si je ogrnila lahno haljo, nataknila na hose noge nočne cipele in tekla na verando. Bilo je mrzlo jutro.

„Še jedenkrat, še jedenkrat ga moram videti!“ je strastno govorila. Dasi je bilo še mrčno, izpoznal je vender Randlj Ana. Z robcem ga je pozdravljala ter plakala in plakala, pozabivša na vse.

Videla sta se še jedenkrat, — zadajkrat... Premrazena se je vrnila Ana v svojo sobo ter omahnila slabotna na postelj. Nerazumeven strah, bude slutnje so se je polotile... Mraz jo je tresel, a zopet jo je vročica spreletavala. Čutila se je bolno, tako bolno...

Ura je minevala za uro, Ana pa je ležala v omotici...

Ko je stopila, že pozno v jutru, sobarica v spalnico, tedaj je prestrašeno vskliknila: „Moj Bog, gospa, kaj vam je?“

Ta pa je začudeno pogledala okrog sebe.

„Bolna sem,“ je vzdihnila bolestno...

Črez nekaj časa je stopila Ema z doktorjem vred v spalnico. Zdravnik je preiskal bolnico, majal z glavo ter pozval še svojega kolego... Ko je čula Ema njiju izjavo, odpelala je brzojavko odsotnemu Hrastarju. Neumorno je stregla potem svoji oboleli prijateljici; ganila se ni od njene postelje; a ves trud je bil zaman... (Konec prih.)

e. kr. vlade, ampak tudi uradni list slavnega društva „Südmark“, kakor je razvidno iz včerajšnje njegove številke, v katere uredniškem delu opozarja občinstvo na „Südmark“, katero imenuje „Deutscher Hilfsverein“. Čedalje lepše!

— („Narodni dom“.) Ker za sredo, 20. dan t. m., v klubovo sobo „Narodnega doma“ sklicani redni občini zbor „Narodnega doma“ ni bil sklepčen, sklicuje upravni odbor v zmišlu drugega odstavka § 7. dr. pravil ravno tje in z istim dnevnim redom nov, izvanreden občini zbor na sredo, 3. dan novembra ob šestih zvečer, ki bo sklepčen brez ozira na število navzočih društvenikov.

— (Repertoar slovenskega gledališča.) Jutri, v soboto, predstavlja se bode Schillerjeva tragedija „Marija Stuart“, katera je lani kar večkrat zapored napolnila gledališče tako, da ni bilo dobiti ni najmanjšega prostora več.

— (Slovensko gledališče.) Nemške veseloigre so narejene vse po jednem kopitu. Recept, po katerih se izdelujejo, je prav priprost: izberi nekaj sicer banalnih, a kar mogoče idealističnih značajev, kakršnih mrgoli po vseh letnikih „Gartenlaube“, spleti jih v kar možno nedolžno spletko, primesi nekaj sentimentalnosti in zabeli vse skupaj z nekaj starimi dovtipi, in igra je gotova. Po tem navodilu je spisan tudi „Doktor Blažič“, dasi spada med najboljše dela, kar jih ima nemška dramatična literatura, in dasi se zanj navdušuje vse, kar količkaj filistersko živi, misli in čuti. V tej igri je sinoči prvič nastopila nova naivka, gosp. Hilbertova, in si pridobila hipoma splošne simpatije. Čul se je le jeden glas: To dekletce je pri dobitih ra naše gledališče. Gosp. Hilbertova je svojo ulogo igrala z naravno ljubeznivostjo, a jako karakteristično. Tako kakor sinoči gosp. Hilbertova, tako se kretajo, tako se vedejo, tako se oblačijo, tako se smejejo in tako se jočejo dekleta v časih, ko se začno ozirati po moških. Ugodni utis, kateri je naredila gosp. Hilbertova na občinstvo, je povečala še pravilna slovenščina, katero je govorila. Gospodična se uči šele nekaj tednov slovenski, a naučila se je že toliko, da je mogla igrati veliko ulogo, ne da bi se bilo zapazilo, da je Slovenka. To je vsekakor dokaz velike marljivosti. Občinstvo je gosp. Hilbertovo opetovano odlikovalo s jako živahnim pleskanjem, vrh tega pa jej je bil v drugem dejanju vročen krasen šopek. — Ostale uloge v tej igri niso take, da bi se dalo narediti iz njih kaj posebnega. Pisane so po šabloni in valed tega tudi predstavljalci nimajo prilike, se kako izkazati. Gosp. Terševa, gospa Danilova in gosp. Nigrinova ter gg. Inemann, Verovšek, Danilo, Lovšin, Perdan in Fedickowsky, ki je dobro izvedel epizodno ulogo, so bili vsak na svojem mestu in igrali svoje partije vsak po svojih zmoglostih, a reči se mora, da so igrali vsi dobro in s svojo igro pripomogli „Doktor Blažiču“ do uspeha. — Gledališče je bilo dobro obiskano.

— (Prva glavna skupščina „Gospodinjske šole“) se je vršila zadnji ponedeljek v „Narodnem domu“ ob precejšnji udeležbi, osobito od strani gospej in gospodov. Otvoril jo je tačasni predsednik g. dr. Danilo Majaron ter v ime pripravljalega odbora pozdravil navzočne, osobito g. župana Hribarja, potem v daljšem govoru utemeljeval, da to najnovejše društvo je bilo potrebno vrljub obilici družih naših društev, kajti „Gospodinjska šola“ bode dajala ženski mladini iz širših slojev praktična navodila za razumevanje in varčevanje gospodinjstva, tako pa, kakor nujno treba, povzdigovala gnetno in moralno stanje rodbin v naših, lasti maloobrtniških in delavskih krogih. Končno je naznanil g. dr. Majaron, da je k društvu pristopilo že več ustanovnikov (po 30 gld. jedenkrat za vselej), med prvimi kot najboljši vzornik tudi devetdesletni starček s Koroškega, mil. g. prošt Serajnik (Slava!). Pri drugi točki dnevnega reda je poročal g. oficijal Mandelj o delovanju pripravljalega odbora in ob jednem podal obširno sgodovino o razvoju gospodinjskih šol po drugih državah ter o lepih uspehih, katere so rodile za blagostanje premnogih družin. Na to se je vršila volitev v društveno vodstvo, ki sestoji iz predsednice, tajnice, blagajnice ter namestnice, potem iz deset nadzorovalnih dam ter iz štirih odborov. „Per acclamationem“ so bili izvoljeni, in sicer dame: g. Gutnikova, mest. uradnika soproga; gđ. Grumova, mest. vrtnarica; g. Hlavka, strokovna učiteljica; g. Hribarjeva, mest. župana soproga; g. dr. Hudnikova, odvetnikova soproga; gđ. Krsnikova, trg. knjigovodja hči; gđ. Kopačeva, posestnica hči; g. Lenčotova, soproga veletržca; g. Lahova, c. kr. okr. sodnika vdova; gđ. Maroltova, mest. učiteljica; g. Prosenčeva, zav. mestopnika soproga; g. Supančičeva, stavb. pod.

jetnika soproga; g. Šabiceva, c. kr. šol. ravnateljica soproga; g. dr. Tavčarjeva, odvetnika soproga; g. Trčkova, posestnika soproga; g. Vodnikova, kamnoseškega mojstra soproga. Potem gospodje: Jak. Dimnik, mestni učitelj; J. Goštinčar, paznik v predilnici; dr. D. Majaron, odvetaik, in J. Mandelj, c. kr. oficijal. Pregledovalcem računov sta bila izvoljena g. mestni župnik I. Vrhovnik in krojaški mojster Fr. Sturm, namestnikom pa mestni učitelj g. Gangl. K zadnji točki se je oglasil g. župan Hribar ter povdarjal, da je takoj, ko se je sprožila misel o gospodinjski šoli, to z veseljem pozdravil in da sme društvo računati na podporo mestne občine. Potem je g. dr. Majaron zaključil zborovanje s prištvkom, da se društveno vodstvo v kratkem konstituirata.

— (Shod slovenskih literatov, umetnikov in knjigotržcev.) Odborniki za prireditve I. kongresa slovenskih literatov, umetnikov in knjigotržcev se snidejo danes zvečer v restavraciji „Narodnega doma“.

— (Klub slov. biciklistov „Ljubljana“) priredi svojemu prvaku in najzaslužnejšemu slovenskemu kolesarju, g. Zmagoslavu Bohincu, povodom slovesa od samskega stanu prijateljski valete. Vsi člani klubovi so prijazno vabljeni na mnogobrojno udeležbo. Prostor spodnja kavarna v „Nar. domu“, pričetek ob 8. uri zvečer v soboto 23. t. m. — Zdravo!

— („I. Kolesarsko društvo Ljubljana“) vabi svoje člane k društvenem izletu v Domžale v nedeljo t. j. 24. oktobra k dirki kluba slovenskih kolesarjev Kamnik in okolica. Zbirališče v društveni dvorani ob 1/2 1. uri popoldne, odhod ob 1. uri.

— (Za obrtnike in trgovce) Ogerske oblasti in podjetja zahtevajo čisto, da morajo biti računi, katere obrtniki in trgovci v tostranski državni polovici izdajo glede na Ogersko oddanega blaga, osobito tudi računi za zneske pod 10 gld., potem pobotnice, s katerimi potrjujejo trgovci v tostranski državni polovici prejem svoje terjatve od strani ogerskih naročnikov, pri izdaji prevedeni z ogerskimi koleki. Ta zahteva nasprotuje načelom pogodbe z Ogersko glede kolekov neposrednih pristojbin in bi zamogla tostranske trgovce na neodpustljiv način obtežiti. Zategadelj opozarjamo občinstvo, da se morajo računi, izdani v tostranski državni polovici in pobotnice od strani avstrijskih izdajateljev brezpogojno, izključno z avstrijskimi koleki prevedeti, oziroma, da računov čez zneske pod 10 gld. in pobotnice čez zneske pod 2 gld. ni treba kolekovati, in da ogerska finančna uprava ni opravičena zahtevati, da bi se tako izdani računi in pobotnice z ogerskimi koleki od avstrijskega izdajatelja prevedeli. Taisto velja glede bosansko-hercegoveke finančne uprave. Računi, pobotnice in druge pravne listine izdane v Avstriji, morajo biti tudi v prometu z Ogersko in okupiranimi deželami jedino le z avstrijskimi koleki prevedeni.

— (Rimski zid) prebijejo danes pri kopanju kanala v Vegovih nlicah pred Šikevo hišo. Zid je v globini 3 1/2 — 4 m ter je okoli 7 m debel. Čuditi se je, čemu je toli močan, ulit ali betoniran zid služil mej ozidjem stare Emona. Razen nekaterih novcev in nekaj železine niso našli ničesar.

— (Razstava chrysanthem) bode v rastlinjaki pod Tivoljem. Vstop je vsakomur dovoljen.

— (Zdravstveno stanje v Ljubljani.) Tedenski izkaz o zdravstvenem stanju mestne občine ljubljanske od 10. do 16. oktobra kaže, da je bilo novorojencev 17 (= 25 24/100), umrlih 18 (= 26 73/100), med njimi so umrli za jetiko 3, vsled mrtvovda 2, za različnimi boleznimi 13. Med njimi so bili tuji 4 (= 2 22/100), iz zavodov 8 (= 4 4/100). Za infekcijskimi boleznimi je obolela, in sicer: za škarkatiko 1 oseba.

— (Anton Navratil †.) Nekdanji dež. posl. Anton Navratil, zasebnik v Metliki, odločen in neustrašen rodoljub je v Tešani v Bosni, kjer se je mudil pri svojem netjaku, okrajšem predstojniku g. Mrku Navratilu, včeraj zvečer valed srčne kapi star 65 let umrl. Pogreb bode jutri, v soboto ob 1/2 3. uri popoldne. Pokojnik se pokoplje na katoliškem pokopališču v Žabljaku. Bodi vrlenu pokojniku prijazen spomin in lahka zemljica v bratski deželi!

— (Iz ljubljanske okolice) se nsm piše: Kolike važnosti so za promet ceste, ve vsakdo. Priznati moramo, da pri nas na Kranjskem ni še povsod tako, kakor bi lahko bilo, oziroma bi moralo biti. Tudi ljubljanska okolica je imela pred leti glede javnih cest marsikaj potožiti. Sedanji okrajno cestni odbor pa se na vse moči trudi, da odpravi napotrebne nedostatke, kar se mu je do sedaj tudi vrlo posrečilo, kajti, kdor se le količkaj zanima za to stvar, mora priznati, da naš okrajno cestni odbor natančno izpolnjuje svojo dolžnost in vestno deluje za občini blagor. Posebna zasluga pa tu gre odborovemu načelniku, gospodu Lavrenciju Kavčiču, c. kr. poštarju iz Medvod, kateri je s svojim dosedanjim poslovanjem pokazal, da je kot načelnik mož na mestu, kajti spravi le ceste naše okraja v tako vzoren red, da tudi najstrožji kritik ne more ničesar očitati. Ako smo prav informirani, bode v kratkem novo sestavljeni okrajno-

cestni odbor volil načelnika in upamo, da si dvoma, da bodo gosp. odborniki izkazali i v prihodnje zupanje desedanjemu načelniku gospodu Lavrenciju Kavčiču, ker potem ni dvoma, da bi na naših okrajnih cestah ne vladal vzoren red.

— (Samomor) Na progi mej Kranjsko goro in Ratečami našli so ljudje tedni mrtvega človeka, katerega je bil vlak povozil in mu zmečkal glavo. Poizvedba so dognale, da se je mrtvec, Jos. Erlih, sam vrgel pod vlak.

— (Odlikovanje.) Odlični slovenski skladatelj gosp. dr. Benjamin Ipavio, zdravnik v Gradci, je odlikovan z zlatim zaslužnim križcem s krono.

* (Mažjo godbo prof. Frischaufu) so priredili v sredo zvečer graški nemški dijaki. Vseučiliški profesor dr. Frischauf ima velike zasluge za hribolezništvo, zlasti pa za planinstvo na Triglavu. Ker ga je nedavno slavilo v Mozirju tudi slov. planinsko društvo, napravilo mu je več sto dijakov ponoči pred hišo mažjo godbo. 12 dijakov so zaprli.

* (Medicinsko fakulteto) dobi menda skoraj tudi zagrebško vseučilišče. Akademski senat in profesorji vseučilišča so predlagali deželni vladi, naj se otvori čez dve leti, t. j. ob priliki petindvajsetletnice Frau Josipovega vseučilišča še medicinska fakulta. Tako bi bilo potem zagrebško vseučilišče popolno, in hrvatski medicini bi ne bili več primorani hoditi na Danaj ali v Grac.

* (Ogerski cigani v berlinski dvorni operi) Na željo nemškega cesarja je šel intendant berlinske dvorne opere v Budimpešto, kjer je enagažoval za nekaj časa ciganski godbi Burkes in Radice „Tagespost“ pravi: „Zveza mej Nemčijo in Ogersko postaja torej čim dalje t. snejša, in ogerski ciganom se pač ni bati, da bi jih doletela ista osoda kakor člane dunajskega dvornega gledališča v Budimpešti.“

* (Električen voz) V Parizu so pred kratkim prvič poskušali voziti se z električnim vozom. Vozu je sledilo več članov poskuševalnega odseka ter in ženerjev, kateri so električni voz le težko dobajali, kajti pravozil je v jedni uri 80 kilometrov.

* (Palača od stekla.) Neki newjorški milijonar si zda palačo iz samih raznobarvenih steklenih opek, razne velikosti in oblike. Palača bode štirivoglasta. Znotraj bode veliko dvorišče s krasim vodometom. Iz velikega vrča, katerega drži ženski kip v rokah, bode vrela voda. Kadar pa povabi milijonar goste k sebi, tedaj bo teklo mesto vode iz vrča čisto kalifornijsko vino. Na okrog pa bodo nasadi najlepših cvetlic.

* (Dvoboj na kolesih) se je vršil v severni Ameriki. Dva navdušena kolesarja sta ljubila isto dekle. Kakor navadno, nastal je tudi mej njima prepir. Skenila sta, da se dvobojujeta. Obe stranki sta torej šli na cesto zunaj mesta, odmerili sta distanco 150 metrov ter določili, da bode oni premagan, kateri bo bolj poskodovan, ko trčita kolesarja drug ob drugega. Ko je sekundant dal znamenje, sta zapodila dvobojnika z največjo silo svoje kolo drug proti drugemu. Nastal je strašen tršč, po zraku so frčali deli koles, kolesarja pa sta onesveščena oba obležala. Dolžiti ni bilo torej mogoče, kateri je premagan, in tudi danes se še ne ve, čigavo bo dekle, ker sta bila oba jednako hudo ranjena.

* (Beseda je bila moja!) Gospod K. je bil v strašnih škripcih. Na vse svoje prijatelje in znance se je že obrnil s prošajo, da mu pomagajo iz denarnih zadreg, a vse je bilo zaman. Damarja ni bilo od nikoder. Jdina rešilna bilka mu je bil gospod M., katerega je slučajno srečal na cesti. Po lepem uvodu preide g. K. počasi na svojo prošnjo. M. je ves srečen, da mu more postreči. Pa, o nesreča! denarnico je doma pozabil. Da mu častno besedo, da mu dološlje gotovo popoldan zahtevano svoto. G. K. čaka res ves popoldan, a zaman. Ko sreča drugega dne slučajno zopet g. M., ga popraša zakaj mu ni poslal denarja, ko je vender zastavil svojo besedo. „Svojo besedo lahko storim, kar hočem, lahko jo tudi nazaj vzamem, ako se mi ljubi“, mu je odgovoril M., „saj beseda je bila moja!“

Darila

Za „Narodni dom“ v Ljubljani: Gospod profesor M. Pletersnik je podaril svoja dva dela društvu. Naj bi našel vzgledni rodoljub še obilo posnemovalcev!

Brzjavke.

Dunaj 22. oktobra. V današnji seji je poslanska zbornica nadaljevala razpravo o predlogu, naj se obtoži ministerstvo radi dogodb v Hebu. Socijalni demokrat Zeller je zasmehoval opozicijo, ker je za včerajšnjo in za današnjo sejo sklenila z večino kompromis in odnehala od obstrukcije. Ko je govoril dr. Schöcker, so se primerili burni prizori mej Nemci, Čehi in socijalisti.

Dunaj 22. oktobra. V debato radi dogodkov v Hebu je posegel tudi ministerski predsednik Baden, kateri je ob viharne-

ugovarjanju opozicije povdarjal, da so oblastveni organi v Hebu postopali povsem pravilno in zakonito, ter rekel, da se zaveda svojih pooblastil, in da jih bode tudi perabil v tacihi slučajih. Levica je zagnala radi te izjave velik hrup. Glöckner, Prade in Pessler so Badenija surovo psovali. Ko je potem govoril Stransky, nastal je na galeriji velik škandal.

Dunaj 22. oktobra. Finančni minister Bilinski se je udal zahtevam poslancev in pri volil, da se za podporo po ujmah oškodovanim okrajem določena svota zviša za jeden milijon.

Dunaj 22. oktobra. Vlada namerava uvesti komunalen kolesarski davek.

Budimpešta 22. oktobra. Listi javljajo, da se skliče delegaciji začetkom meseca novembra, ne glede na to, če avstrijski parlament do tedaj nagodbeni provizorij odobri ali ne.

Štev. 10. Deželno gledališče v Ljubljani. Dr. pr. 801.

V soboto, dné 23. oktobra 1897.

Marija Stuart.

Tragedija v petih dejanjih. Spisal F. Schiller. Poslovenil France Cegnar. Režiser g. R. Inemann.

Blagajnica se odpre ob 7. uri. Začetek točno ob 7/8. uri. Konec po 10. uri.

Pri predstavi sodeluje orkester sl. c. in kr. pešpolka št. 27. Prihodnja predstava bo v petek, dné 29. oktobra 1897.

Iz uradnega lista.

Izvršilne ali eksekutivne dražbe: Miho Habijana posestvo v Malem vrhu, cenjeno 5971 gld., dné 23. oktobra in 27. novembra v Ljubljani.

V zapuščino Janeza Račiča iz Illoce spadajoče posestvo v Ljubljani, cenjeno 557 gld. 50 kr., dné 25. oktobra v Ljubljani.

Antona Žagarja zemljišča v Špodnjih Gamelnjih, cenjena 7710 gld., in Ane Sonc posestvo v Pšati, cenjeno 1462 gld. 50 kr., oba dné 25. oktobra in 27. novembra v Ljubljani.

Jožefa Fr. Palme-ta graščina v Dolu, cenjena 38.021 gld., dné 25. oktobra in 29. novembra v Ljubljani.

Jožefa Bartelja posestvo v Zagorici, cenjeno 530 gld., cenjeno 530 gld. (relicitacija), dné 26. oktobra v Novemestu.

Meteorologično poročilo.

Višina nad morjem 306,2 m.

Oktobar	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo	Padavina v mm. v 24 urah
21.	9. zvečer	740,9	11,1	sr. szah.	oblačno	
22.	7. zjutraj	741,1	11,8	sr. svzh.	skoro obl.	0,3
	2. popol.	740,6	13,4	m. svzh.	oblačno	

Srednja večerajšnja temperatura 9,6°, za 0,1° nad normalom.

Dunajska borza.

Skupni državni dolg v notah	102 gld. 10 kr.
Skupni državni dolg v srebru	103 " 25 "
Avstrijska zlata renta	123 " 10 "
Avstrijska kronska renta 4%	101 " 60 "
Ogerska zlata renta 4%	121 " 75 "
Ogerska kronska renta 4%	99 " 65 "
Avstro-ogerske bančne delnice	946 " — "
Kreditne delnice	351 " 25 "
London vista	119 " 65 "
Nemški drž. bankovci za 100 mark	58 " 80 "
20 mark	11 " 74 "
20 frankov	9 " 52 1/2 "
Italijanski bankovci	45 " 10 "
C. kr. cekini	5 " 66 "

Zajamčeno čista

španska in portugalska desertna vina

pristen francoski Cognac

znanka Carle Freres se dobiva pri (1614—1)

J. Klauer-ju, glavna prodaja.

Avizo!

Opozarja se na razglas št. 6203, objavljen v časopisih „Grazer Zeitung“, „Grazer Tagespost“, „Laibacher Zeitung“, „Klagenfurter Zeitung“, „Slovenski Narod“, „Osservatore Triestino“ in „Wiener Landwirtschaftliche Zeitung“, zaradi

zagotovljenja kruha in ovsa

za garnizijske kraje 3. voja Gradec, Maribor in Celovec, od 1. januarja 1898. leta do konca septembra 1898. leta.

Natančnejši pogoji ogledajo se lahko slednji dan pri vojaških preskrbovalnih skladiščih v Gradcu, Mariboru in Celovcu, od 8. do 12. ure dopoldne in od 2. do 4. ure popoldne, nadalje pri političnih okrajnih oblastvih in kmetijskih deželnih društvih. Zvezki pogojev se pri omenjenih preskrbovalnih skladiščih dobé po 4 kr. za tiskovno póló, eventuelno tudi po pošti.

C. in kr. intendantca 3. voja.

(1558—2)

Izdajatelj in odgovorni urednik: Josip Noll.

Mirko Navratil, okrajni predstojnik v Tešnju v Bosni naznanja tužno vest, da je gospod

Anton Navratil

zasebnik iz Metlike, bivši dež. poslanec i. t. d.

v Tešnju v Bosni, kjer je bival v posetu pri svojem netjaku vsled srčnega mrtvoda v starosti 65 let, dne 21. oktobra t. l. nenadoma preminul.

Pogreb druzega rajnega bude dne 23. oktobra tega leta ob 2. uri popoldne na pokopališče v Žabljaku. (1618)

Tešanj, dne 22. oktobra 1897.

Vzprejmeta se (1602—4)

2 dijaka ali 2 deklici

iz boljše hiše na stanovanje in hrano. Več se izve pri upravnistvu „Slov. Naroda“.

Notarski kandidat

ali tudi koncipijent vzprejme se takoj v ces. kralj. notarsko pisarno v Zatičini. (1599—8)

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. oktobra 1897.

Odhod iz Ljubljane juž. kol. **Proga čez Trbiž**. Ob 12. uri 5 m. po noči osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno; čez Selzthal v Ausse, Solnograd; čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, na Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 5 m. zjutraj osonni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj; čez Selzthal v Solnograd; čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 50 m. dopoldne osonni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selzthal, Dunaj. — Ob 4. uri 2 m. popoldne osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selzthal v Solnograd. Lend Gastein, Zell ob jezeru, Inomost, Bregenc, Curih, Geneve, Pariz; čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, Budejevice, Plzenj, Marijine vane, Heb, Francove vane, Karlove vane, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten. — **Proga v Novo mesto in v Kočevje**. Ob 6. uri 15 m. zjutraj mešani vlak. — Ob 12. uri 55 m. popoldne mešani vlak. — Ob 6. uri 30 m. zvečer mešani vlak. — **Prihod v Ljubljano**. j. k. **Proga iz Trbiža**. Ob 5. uri 52 m. zjutraj osonni vlak z Dunaja via Amstetten, iz Lipskega, Prage, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Plznja, Budejevic, Solnograda, Linca, Steyra, Ausse, Ljubna, Celovca, Beljaka, Franzensfeste. — Ob 11. uri 20 m. dopoldne osonni vlak z Dunaja via Amstetten, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Plznja, Budejevic, Solnograda, Linca, Steyra, Pariza, Geneve, Curiha, Bregence, Inomosta, Zella ob jezeru, Lend Gasteina, Ljubna, Celovca, Linca, Pontabla. — Ob 4. uri 57 m. popoldne osonni vlak z Dunaja, Ljubna, Selzthala, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pontabla. — Ob 9. uri 6 m. zvečer osonni vlak z Dunaja via Amstetten, Ljubna, Beljaka, Celovca, Pontabla. — **Proga iz Novega mesta in iz Kočevja**. Ob 8. uri 19 m. zjutraj mešani vlak. — Ob 2. uri 32 m. popoldne mešani vlak. — Ob 8. uri 35 m. zvečer mešani vlak. — **Odhod iz Ljubljane d. k. v Kamnik**. Ob 7. uri 23 m. zjutraj, ob 2. uri 5 m. popoldne, ob 6. uri 50 m. zvečer, ob 10. uri 25 m. zvečer. Poslednji vlak le ob nedeljah in praznikih v mesecu oktobru. — **Prihod v Ljubljano d. k. iz Kamnika**. Ob 6. uri 56 m. zjutraj, ob 11. uri 8 m. dopoldne, ob 6. uri 20 m. zvečer, ob 9. uri 55 m. zvečer. Poslednji vlak le ob nedeljah in praznikih v oktobru.

Zahteva dostojnosti
je
gojitev kože!

Gospe in gospice!

Ne zanemarjajte tega gojenja. Vzdržujte se lepe in mladostno sveže. Vporablajte za svojo toaletto le najboljše:

Doering-ovo milo

S SOVO

naj bode vaše toaletno milo; ono je od dobrega najboljšje in jedno izmed najbolj učinkujočih in najbolj naravnih sredstev za gojitev kože! Povsod se dobiva po 30 kr.

V Ljubljani prodajajo na debelo: Avgust Auer, Anton Krisper in Vaso Petričič.

Glavno zastopstvo: A. Motsch & Co., Dunaj, I, Lugeck 3. II. (1293—2)

Prodaja posestva.

V Ljubljani nahajajoče se

hišno posestvo

obstoječe iz dveh jednonadstropnih hiš v površji 618 □^a zidanega sveta, vrt poleg istega, pripraven za skladišče, v površji 643 □^a, s hlevi in obokanimi skladišči, na jako ugodnem prostoru, proda se pod ugodnimi pogoji.

To posestvo je zlasti za gostilno ali kako večje obrtno podjetje prikladno.

Kupci naj se blagoveliijo obrniti radi informacije na pisarno Ivana Plantana, c. kr. notarja v Ljubljani. (1605—2)

Pride

Andreé-jeva zrakoplovna vožnja
na severni tečaj.

Predstavlja se v velikanskem (1607—2)

Koloroskopu.

Lastnina in tisk „Národne Tiskarne“.